

Dariusz Przybylski

Autoreferat

TWÓRCZOŚĆ

Moja muzyka często określana jest jako łącząca tradycję z nowoczesnością¹ – całkowicie się zgadzam z tym spostrzeżeniem. Tworzę muzykę taką, jaką chcę usłyszeć, starając się pracować zawsze na najwyższym poziomie artystycznym. Moja postawa artystyczna, w której staram się prezentować sprawy ważne i ważne, wynika bezpośrednio z tradycji muzycznej, którą przepracowuję moim warsztatem i techniką kompozytorską w taki sposób, aby wypracować nieanachroniczny język dźwiękowy nastawiony na wzbogacanie palety brzmieniowej, konstruowanie oryginalnych układów formalnych oraz rozwiązań fakturalnych i instrumentacyjnych. Sięganie przeze mnie po zestaw środków zaczerpniętych z muzycznej przeszłości w pewien sposób ułatwia kontakt z moją sztuką jej odbiorcom, którzy odnoszą jej język do dobrze im znanych form wypowiedzi muzycznej. Podkreślam, iż nie zależy mi na tworzeniu muzyki łatwej, jestem jednak zdania, iż odbiorca przebywający z moją sztuką przez kilkanaście do kilkudziesięciu minut powinien mieć szansę ją zrozumieć. Oryginalność – tak, ale nie za wszelką cenę, ważniejsze dla mnie jest rozwijanie mojego nowoczesnego języka dźwiękowego, mającego korzenie w tradycji, tworzenie własnego wyobrażenia piękna nie popadając w banał lub kicz. Myśląc o nowym dziele wychodzę od brzmienia, nie od koncepcji i treści zawieranych zazwyczaj w długich notach programowych. Poddawanie się chwilowym modom stylistycznym i podążanie za trendami uważam za pierwszy krok do tworzenia sztuki efekciarskiej i szybko zapominanej.

Będąc aktywnym kompozytorem i uczestnikiem życia muzycznego od ponad dziesięciu lat, obserwuję procesy i mechanizmy rządzące prawami rynku muzycznego, głównie związanego z tworzeniem i wykonawstwem muzyki nowej. Kompozytor jest uzależniony od wielu czynników w kwestii wykonania swojego dzieła, w pierwszej kolejności są to wykonawcy niezbędni do prezentacji dzieła, dalej mamy organizatorów koncertów i festiwali, firmy fonograficzne czy wydawnictwa nutowe. Jestem przekonany, iż tylko systematyczna praca może przynieść największy sukces - życie dzieła już niezależne od jego twórcy. Z tego też względu przy wyborze napływających propozycji zamówień kompozytorskich decyduję się przyjmować oferty najbardziej wartościowe artystycznie, gdzie jestem pewien, iż współpraca między mną a wykonawcą będzie perfekcyjna, gdyż każdy nowy utwór konsultuję z przyszłym jego interpretatorem, co ma duży wpływ na końcową postać dzieła. Przy projektach orkiestrowych i operowych równie ważne są instytucje zamawiające, tylko poprzez ich sprawne działanie możliwe jest uzyskanie zadowalającego efektu końcowego, do którego osiągnięcia często zatrudnianych jest kilkudziesięciu realizatorów, nie wspominając o solistach i zespole orkiestrowym.

¹

Tygodnik Polityka, 10.12.2014: „Kompozytor wierzący w wartość tradycyjnych instrumentów, a przy tym tworzący muzykę nowoczesną, pełną ekspresji, komunikatywną zarazem” – pisze o nim Jacek Marczyński. Robert Kamyk również podkreśla ten aspekt: „Idealnie potrafi połączyć tradycję z nowoczesnością. Ciekawe zestawienia tradycyjnych instrumentów, głosów wokalnych łączy ze współczesnym brzmieniem i ekspresją”.

W mojej twórczości występuje kilka głównych nurtów-cyklów, do których można by przyporządkować poszczególne kompozycje muzyczne. Podziału tego dokonałem głównie ze względu na źródła inspiracji wyrażonych w tytułach kompozycji, jako że raczej staram się unikać długich opisów dotyczących filozofii moich utworów – jestem zdania, iż po to komponuję, aby nie używać słów. Z tego też względu traktuję moje tytuły jako pewnego rodzaju drogowskazy dla słuchacza, który ma prawo do własnej interpretacji i odniesienia go do wysłuchanej muzyki. Tytuł ma za zadanie przywołać pewien określony zespół skojarzeń, a także wprowadzić odbiorcę w przeze mnie zaplanowany nastrój.

Mój podział wygląda następująco:

- muzyka absolutna, tutaj znajdziemy kompozycje zatytułowane od formy, czy składu wykonawczego danego dzieła, np. *Koncert wiolonczelowy*, *Sonata da chiesa* na akordeon, *Konstrukcja* na saksofon,
- muzyka sakralna: głównym wyróżnikiem są zastosowane teksty religijne, *Missa brevis*, *Pasja*, *Miserere*, ... *et desiderabunt mori...*,
- utwory inspirowane literaturą: poemat fortepianowy *Orfeusz i Eurydyka* na podstawie Czesława Miłosza, *In shadow of Emily D.* – utwór obrazujący wiersz E. Dickinson, trzy cykle pieśni do słów: H. Poświatowskiej, H. Brocha i J. M. Rilkego,
- inspiracje malarstwem Marka Rothko: cykl utworów na różne składy instrumentalne *Hommage a Mark Rothko*,
- mitologia różnych kultur: *Apollo* na baryton i perkusję, *Óneiros* - Koncert skrzypcowy, *Nekyia* na 4 puzony i perkusję, *Toxiuh molpilia* na 12 saksofonów, *Orphée* – opera.

W ostatnim czasie skupiam się na tworzeniu dzieł większych rozmiarów, w których mogę w pełniejszy sposób nawiązać kontakt ze słuchaczem, "porwać go" do mojego świata muzycznego, przedstawić zasady rządzące moim językiem dźwiękowym tak, by dotrzeć do jego głębi, by zrozumiał zastosowane przeze mnie zespoły środków warsztatowych budujące określone nastroje, przekazywane emocje, wreszcie – zrozumiał moje postrzeganie piękna egzemplifikujące się w moim dziele. W założeniach prekompozycyjnych dotyczących zbudowania wielkiej formy muzycznej staram się myśleć o percepcji słuchacza: odpowiednio rozplanowane napięcia i momenty odprężenia spowodują, iż dzieło zostanie odebrane pełniej. Ważna w tym względzie jest dla mnie zasada kontrastu: wyraźnego podziału na wewnętrzne części dzieła za pomocą zmian agogicznych, fakturalnych, dynamicznych.

Moje najnowsze (skomponowane po otrzymaniu stopnia doktora sztuki muzycznej w 2010 roku) dzieła zaliczane do wielkich form to opery: *Manhattan Medea* (2011) – 85-minutowa opera kameralna na pięć głosów solowych i zespół instrumentalny, *Dwie Myszy i Kot* (2012) – 60-minutowa opera kameralna na solistów, aktorów i orkiestrę kameralną, 95-minutowa opera *Orphée. Tragédie lyrique en musique* (2015) przeznaczona na solistów, chór, zespół wokalny i orkiestrę symfoniczną. Utwory instrumentalne: ... *denn ich steure mit meinen Genossen über das dunkle Meer zu unverständlichen Völkern...* (2011) – koncert na akordeon i orkiestrę symfoniczną – 21-minutowy), *Koncert na wiolonczelę i orkiestrę symfoniczną* (2013) – 21-minutowy, *Murals. Hommage à Mark Rothko* (2014) na akordeon, fortepian i orkiestrę symfoniczną – 24-minutowy. 85-minutowy utwór wokalny *Passio et Mors Domini Nostri Iesu Christi Secundum Ioannem* (2013) na 12 głosów a cappella.

Najważniejszymi osiągnięciami, które pragnę wskazać w nawiązaniu do ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym (art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. Dz. U. Nr 65, poz. 595) są już powyżej wykazane dwa dzieła reprezentujące zupełnie odmienne gatunki i formy muzyczne oraz obsady wykonawcze: *...denn ich steure mit meinen Genossen über das dunkle Meer zu unverständlichen Völkern...* (2011) – koncert na akordeon i orkiestrę symfoniczną oraz *Passio et Mors Domini Nostri Iesu Christi Secundum Ioannem* (2013) na 12 głosów a cappella.

Koncert akordeonowy został skomponowany z myślą o jego znakomitych wykonawcach: akordeoniście Macieju Frąckiewicz, Narodowej Orkiestrze Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach oraz dyrygencie Michale Klauzie. Prawykonanie odbyło się dn. 25 marca 2011 w Górnośląskim Domu Kultury – ówczesnej siedzibie NOSPRu, podczas *V Festiwalu Prawykonañ – Muzyka Najnowsza* w Katowicach, i zostało transmitowane na żywo w Drugim Programie Polskiego Radia. Partytura została wydana nakładem wydawnictwa Verlag Neue Musik w Berlinie.

Na wstępie chciałbym wytłumaczyć genezę tytułu kompozycji: utwór zainspirowany został fragmentem I Pieśni (wersety 183-4) *Odysei* Homera zamieszczonym w oryginale po grecku na jednym z mostów Frankfurtu nad Menem, w tłumaczeniu: *... ciemnym morzem płynę z moimi towarzyszami do nieznanym mi ludów...* Utwór został napisany podczas moich podyplomowych studiów kompozytorskich w Hochschule für Musik Karlsruhe w klasie prof. Wolfganga Rihma, stąd także zastosowana niemiecka wersja językowa cytatu – korelacja językowa pomiędzy miejscem tworzenia, a inspiracją bezpośrednio wpływającą z tekstu. Kompozycja w założeniu ilustrować ma podróż morską oraz różne stany morza, przeznaczona jest na akordeon solo (amplifikowany nagłośnieniem), orkiestrę o składzie: podwójna obsada instrumentów dętych drewnianych z odmianami: piccolo, klarnet basowy, kontrafagot, 4 waltornie, 3 trąbki, 3 puzony, tuba, rozbudowana perkusja – 4 wykonawców, harfa, czelesta oraz kwintet smyczkowy (14-12-10-8-6).

21-minutowy utwór zawarty w 393 taktach dzieli się na 6 ustępów następujących po sobie *attacca* i kilkunastotaktową kodę. Ustęp A (takty 1-39) to prezentacja materiału dźwiękowego opartego na dwóch seriach dodekafonicznych - I: h-cis-d-gis-dis-e-fis-g-c-f-ais-a (z charakterystyczną przewagą interwałów sekundy małej i kwarty), II: d-dis-e-fis-g-is-ais-h-c-f-cis-a (z charakterystyczną przewagą interwałów sekundy małej i sekundy wielkiej – częściowo pokrywa się z 3. modusem Messiaena). Partia akordeonu uzyskuje swoje "odbicie" w orkiestrze, tutaj instrument solowy ma "płynąć po morzu orkiestrowym" - akompaniament zespołu przejmuje materiał dźwiękowy podany przez solistę. Stosuję tu także "zakomponowany pogłos" – długie wygasające płamy dźwiękowe mające ukazywać wielką przestrzeń – instrumenty przejmują dźwięki podawane przez solistę. W warstwie technicznej partii solowej występuje dość rozbudowana polifonia, często stosowane są zabiegi dyminucji i podwójnej dyminucji materiału. Ustęp B (takty 40-84) charakteryzuję jako "efekty wodne" - inspiracją była spadająca kropla na lustro wody powodując rozedrganie jej powierzchni, a w utworze to wirtuozowska i rozedrgana partia akordeonu aktywizuje poszczególne grupy orkiestrowe, staje się zaczynem kontynuowanym przez zespół. Ustęp C (takty 85-136) oparty został na ascendencyjnie traktowanym materiale polifonicznym (przewaga wstępujących interwałów: 112-112-112...) z zagęszczaniem rytmicznym (dźwięki pojawiają się co 11-10-9-8-7... wartości szesnastkowych). Występują także procesy dyminucji powodujące jeszcze bardziej nieregularny i synkopowany rytm. Zagęszczająca się faktura przyczynia się do chwilowej

kulminacji rytmiczno-dynamicznej tego ustępu, po którym następuje ustęp D (takty 137-218) nazwany przeze mnie "procesami falowymi" - prowadzone "wiązki" kilku głosów orkiestrowych swoim rysunkiem melodycznym naśladować mają falowanie morza. Ustęp ten jest zbudowany na zasadzie coraz większego nawarstwiania się szybkich wznoszących się i opadających przebiegów gamowych w partii solisty oraz zespołu, fazy te stosuję często naprzemiennie. Kulminacja z zastosowaniem syreny przywoływać ma skojarzenia ze sztormem, po którym następuje odprężenie w postaci opadających struktur w kwintecie smyczkowym, harfie i czeleście. Ustęp E (takty 219-289) to symetrycznie zbudowana toccata z licznymi synkopowanymi strukturami. Ustęp F (takty 290-375) prezentuje różnego rodzaju niestandardowe techniki wykonawcze, co sprawia iż jest skonstrastowany w stosunku do wcześniejszych ustępów pod względem zastosowanego materiału dźwiękowego. Krótka koda (takty 376-393) eksponuje wysokie rejestry akordeonu na tle *waterphones* – instrumentów perkusyjnych imitujących moje wyobrażenie dźwięków podwodnych.

Ta krótka charakterystyka techniczna ma na celu ukazanie mojego myślenia konstrukcyjnego przy tworzeniu dzieł większych rozmiarów. Uważam takie podejście za bardzo praktyczne i pozwalające na uniknięcie fragmentów stagnacji emocjonalnej lub nadmiernego jej wyzyskiwania. Nadrzędna zasada kontrastu moim zdaniem ułatwia higienę słuchania, a jednocześnie staje się inspiracją do poszukiwania często niestandardowych rozwiązań fakturalnych.

Przytoczony powyżej utwór jest jednym z kilku koncertów instrumentalnych, które skomponowałem. Za każdym razem starałem się ukazać w nich oryginalne podejście do instrumentu solowego. Niebagatelny wpływ miała współpraca z solistami, z którym najwięcej pracowałem podczas końcowej fazy tworzenia i oczywiście uwzględniałem ich wskazówki dotyczące *stricte* kwestii technicznych, gdyż podczas aktu twórczego staram się nie ograniczać wyrazowo, co ewokuje pewne korekty w konfrontacji z przyszłym wykonawcą. Artyści z którymi współpracowałem przy tworzeniu utworów na instrumenty solowe z orkiestrą to: skrzypkowie Patrycja Piekutowska i Janusz Wawrowski, flecistka Jadwiga Kotnowska, wiolonczeliści Magdalena Bojanowicz i Dominik Połoński, pianista Marek Bracha. Są to uznani, wielokrotnie nagradzani, wybitni artyści. Myślę, że mieli oni także wpływ na charakterologiczny kształt partii solowych odzwierciedlający ich temperament. Koncert w muzyce porównałbym do portretu w malarstwie.

W roku 2012 rozpocząłem współpracę z berlińskim zespołem wokalnym PHØNIX16 i jego dyrygentem Timo Kreuserem, którzy wykonali kilkakrotnie utwory *Miserere* (2008) i ... *et desiderabunt mori...* (2008), w roku 2013 zostałem kompozytorem-rezydentem zespołu, co wiązało się także z zamówieniem na utwór dużych rozmiarów. Do realizacji *Passio et Mors Domini Nostri Iesu Christi Secundum Ioannem* przystąpiłem w roku 2012, tak by zespół mógł przygotować prawykonanie na okres wielkopostny w roku 2013. Prawykonanie to odbyło się w Kościele Ewangelicko-Augsburskim Świętej Trójcy w Warszawie dn. 8.03.2013. Partytura jest obecnie w przygotowaniu do wydania w wydawnictwie Verlag Neue Musik w Berlinie.

Dzieło około 85-minutowe wymagało przemyślenia jego konstrukcji, układów części, kompilacji tekstów, rozdysponowania materiału na 12-osobowy zespół wokalny bez wsparcia instrumentalnego. Z Ewangelii wg św. Jana wybrałem fragmenty w moim odczuciu najbardziej dramatyczne i rozwijające akcję, postanowiłem przedzielić je *Siedmioma Ostatnimi Słowami Jezusa Chrystusa na Krzyżu* – tworząc z nich swego

rodzaju filary, na których oparta jest cała konstrukcja formalna utworu. Inkrustowane zostały także teksty psalmu 130 *De profundis*, sekwencji *Stabat mater* – stając się utworami muzycznymi możliwymi do wykonania niezależnie od całości *Passio*. Z tekstów pozabiblijnych wykorzystałem chorał protestancki *O grosse Lieb'* (cytat tekstowy z *Pasji Janowej* Jana Sebastiana Bacha), polską pieśń *Krzyżu Święty nade wszystko*. Jeśli chodzi o cytaty muzyczne to występuje tylko jeden: fragment śpiewu gregoriańskiego *Crux Fidelis* w jego jednogłosowej postaci. W efekcie końcowym utwór dzieli się na 21 ustępów poprzedzonych *Exordio*.

Ekumeniczność wyrazu dzieła starałem się osiągnąć zastosowaniem sześciu współczesnych języków europejskich (angielski, niemiecki, francuski, hiszpański, polski, włoski) w konfrontacji z językami martwymi: starogreckim i łaciną. Starogrecki – powszechnie uznany za język, w którym powstała Ewangelia św. Jana, przypuszczalnie tym właśnie językiem posługiwał się także Jezus Chrystus – zastosowałem w partii Jezusa, wykonywanej przez trzech basów, we fragmentach *Siedmiu ostatnich słów Jezusa na Krzyżu*. Łacina zastosowana została do prezentacji Ewangelii, gdzie rola ewangelisty przypisana jest zawsze trzem tenorom, rola Jezusa wspomnianym już basom, głosy żeńskie realizują partię Piłata.

Moja *Pasja* jest utworem skupionym, kontemplacyjnym, w którym w szczególny sposób chciałem nawiązać kontakt ze słuchaczem. Głos ludzki uważam za najbardziej intymny instrument w arsenale kompozytorskim. Jest on w stanie przekazywać skrajne emocje, co w połączeniu z adekwatnie dobranym słowem oddziałuje ze wzmożoną siłą na odbiorcę. Konstrukcja przebiegu tekstowo-formalnego *Passio* miała dla mnie pierwszorzędne znaczenie, to właśnie tekst zbudował dramatyzm tego utworu: od skrajnie wzburzonych emocji we fragmentach ewangelicznych do statyki i kontemplacji w muzycznych opracowaniach *Ostatnich Słów Jezusa na Krzyżu*.

Pasja wg św Jana (2013) jest podsumowaniem moich doświadczeń w zakresie muzyki sakralnej i wokalne. Zastosowane w niej rozwiązania techniczne i harmoniczne stanowią wynik moich poszukiwań twórczych w zakresie faktur wokalnych: liczne fragmenty polifoniczne zestawione z blokami homofonicznymi, „rozedrgane“ faktury mikropolifoniczne, harmonie klasterowe, przeciwstawianie głosu solowego grupie, wielowarstwowość faktury wyzyskująca przestrzenność brzmień – to najważniejsze zastosowane zabiegi warsztatowe w tym dziele.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA, ORGANIZACYJNA I POPULARYZATORSKA

30 września 2010 decyzją Rady Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki został mi nadany stopień doktora sztuk muzycznych. Tytuł pracy: *Analiza formalna i estetyczna utworu Orchesterstueck Nr 2 na orkiestrę symfoniczną*. Promotorem był prof. zw. dr hab. Marcin Błażewicz.

Działalność kompozytorska wiąże się ściśle z dbaniem o własny dorobek, a co za tym idzie z organizowaniem swojej pracy własnej, a także wykonań utworów. Zdobyte przeze mnie doświadczenia w organizowaniu koncertów kompozytorskich podczas moich studiów na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, w Hochschule für Musik w Kolonii, Hochschule für Musik w Karlsruhe oraz w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst we Frankfurcie nad Menem staram się obecnie przekazywać

studentom.

W latach 2005-2012 byłem członkiem Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich, w latach 2006-2008 jego sekretarzem, a w latach 2008-2012 – przewodniczącym, którego obowiązki polegały głównie na organizowaniu koncertów towarzyszących festiwalom *Warszawska Jesień*, na wydarzeniach tych prezentowana była twórczość członków KM ZKP. W latach 2006-2008 i roku 2011 zorganizowałem moje autorskie projekty związane z muzyką organową, na których prawiłem kilkadziesiąt specjalnie skomponowanych utworów na organy solo lub zespół kameralny z wykorzystaniem organów; większość z tych kompozycji znalazła się na płytach *Kronikach Dźwiękowych Warszawskiej Jesieni*. Ta działalność organizatorska wdrożyła mnie w tajniki związane z produkcją koncertów i nagrań, poszerzyła moją działalność *stricto* kompozytorską o promocję muzyki młodych kompozytorów, pozwoliła mi na poznanie środowiska muzycznego związanego z muzyką nową w Polsce. Brałem udział dwukrotnie w latach 2013 i 2014 jako juror w powołanym przez KM ZKP Konkursie Kompozytorskim im. Zygmunta Mycielskiego.

W kadencji 2014-2016, pełniłem funkcję członka Zarządu ZKP. Od 2014 jestem członkiem Zarządu Okręgu Warszawskiego ZKP.

Od roku 2007 działam aktywnie (członek Zarządu 2008-2010, 2014-2016) w Polskim Towarzystwie Muzyki Współczesnej (Polska Sekcja Międzynarodowego Towarzystwa Muzyki Współczesnej), gdzie organizowałem Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski im. Kazimierza Serockiego (2008), a od roku 2010 jestem dyrektorem Konkursu Muzyki XX i XXI Wieku dla Młodych Wykonawców w Radziejowicach/Warszawie – edycje 2010, 2012, 2014, planowana edycja w 2016. Ten zasłużony już konkurs jest ewenementem na polskiej scenie muzycznej, poświęcony wykonawstwu muzyki najnowszej przyczynia się do popularyzacji tej sztuki wśród uczniów szkół muzycznych II stopnia, a także studentów wyższych uczelni. Z ramienia PTMW byłem delegatem na Światowych Dniach Muzyki w Szwecji (2009).

Jako członek Sekcji Autorów Dzieł Muzycznych Stowarzyszenia Autorów ZAiKS byłem delegatem na Walnych Zjazdach ZAiKSu w latach 2010 i 2014. W wyniku wyborów sekcyjnych pełnię funkcję wiceprzewodniczącego Sekcji (kadencja 2014-17). Obecne komplikacje prawne związane z coraz szybciej rozwijającymi się technologiami zmuszają twórców do zajęcia odpowiedniego stanowiska broniącego ich interesy w świetle prawa autorskiego i należnych im tantiem. Moja praca w zarządzie Sekcji związana jest z podejmowaniem odpowiednich kroków zmierzających do dbania o interesy autorów dzieł muzyki poważnej.

Aktywnie uczestniczę w życiu artystycznym i naukowym Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, gdzie w kadencji 2012-16 pełnię funkcję prodziekana Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki. Moja działalność dydaktyczna nie zamyka się tylko w prowadzeniu zajęć, organizuję także konferencje i warsztaty kompozytorskie. W lutym 2014 byłem dyrektorem dwudniowej konferencji naukowej *Polska muzyka symfoniczna i koncertowa XXI wieku*; a w listopadzie 2015 zorganizowałem konferencję *Polska muzyka kameralna XXI wieku*, której zwieńczeniem był koncert. Ważnym elementem dydaktycznym jest prezentowanie studentom nowych zjawisk w sztuce i muzyce, z tego względu na moje zaproszenie warsztaty kompozytorskie z koncertami poprowadzili: flecista Rafał Żółkoś – *Flet we współczesnej kompozycji*; wiolonczelista Friedrich Gauwerky – *Współczesne wiolonczelowe techniki wykonawcze*; kompozytor Lowell Liebermann – pięciodniowe warsztaty dla kompozytorów i koncert jego dzieł kameralnych. Zorganizowane przeze mnie warsztaty dla

studentów prowadzili także: reżyserka operowa Margo Zalite – *Reżyser operowy we współczesnym teatrze muzycznym*; interpretatorka muzyki współczesnej, sopranistka Angele Chemin – *Nowe techniki śpiewu z prezentacją dzieł*; teoretyk muzyki Faye-Ellen Silverman – *Najnowsza twórczość kompozytorów amerykańskich*; pianistka Deirdre o'Donohue – *Faktura w sonatach fortepianowych Beethovena*, pianista Metin Ülkü – *Najnowsza turecka muzyka fortepianowa*; kompozytorzy: Jagoda Szmytka, Elmar Lampson, Manuel Martínez Burgos, Hasan Ucarsu, Daniel Moreira, Vladimir Scolnic. W roku akademickim 2013/14 odbyło się także sześć zorganizowanych przeze mnie wykładów wymiennych pomiędzy UMFC a Politechniką Warszawską (współorganizator Stowarzyszenie Inżynierów Polskich) na temat związków sztuki z nauką. Zorganizowałem także dla studentów kompozycji warsztaty dotyczące zagadnień muzyki i dźwięku w filmie, które poprowadził doktorant Łódzkiej Szkoły Filmowej Jose Enrique Iglesias Vigil.

Jako aktywny uczestnik brałem udział w panelu dyskusyjnym podczas studencko-doktoranckiej Ogólnopolskiej Interdyscyplinarnej Konferencji Naukowej pt. *"Opera wobec współczesności. Inspiracje – kierunki – pogranicza"*, zorganizowanej przez Koło Naukowe Studentów Muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2012; w międzynarodowych kursach kompozytorskich *matrix12* zorganizowanych przez Studio Muzyki Eksperymentalnej z Freiburga, 2012; w panelu dyskusyjnym „*Muzyka najnowsza w Polsce – problemy i wyzwania*” podczas 41. Konferencji Muzykologicznej ZKP i X Konferencji NIFC, Radziejowice 2012; w międzynarodowych kursach interpretacji muzyki Karlheinz Stockhausena w Kuerten (Niemcy), 2013; w Konferencji „*Ciało, rytm, emocja*” poświęconej zagadnieniom współczesnej perkusji, UMFC, Warszawa 2013; w IV Makroregionalnej Konferencji Metodycznej dla nauczycieli przedmiotów ogólnomuzycznych i rytmiki pod patronatem Centrum Edukacji Artystycznej Region Wielkopolski, Konin 2013. Byłem moderatorem panelu z udziałem Lady Camilli Panufnik, prof. em. Adriana Thomasa i prof. em. Nigela Osborne'a na *Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Artystycznej „Andrzej Panufnik i jego wizja muzyki”* UMFC, Warszawa 2014. W 2015 w UMFC wygłosiłem referat na konferencji *Rytuał i transgresja w sztuce perkusyjnej* oraz wziąłem czynny udział jako wykonawca (organy Hammonda) w konferencji *NOWY SENS MUZYKI* na temat improwizacji. W styczniu 2016 wygłosiłem referat na *Ogólnopolskiej Konferencji Polska muzyka chóralno-perkusyjna* w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Od roku 2008 prowadzę zajęcia na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. Przez pierwsze dwa lata asystowałem w klasie prof. Marcina Błazewicza prowadząc seminaria kompozytorskie, zajęcia z czytania partytur i instrumentacji. Od roku 2010 jestem zatrudniony jako adiunkt i prowadzę zajęcia z kompozycji (wspólnie z prof. Marcinem Błazewiczem), instrumentacji, współczesnych technik kompozytorskich, a także na Wydziale Fortepianu, Klawesynu i Organów zajęcia dla studentów klawesynu i organów: kontrapunkt z fugą (do 2013), a od roku akademickiego 2014/15 moje autorskie wykłady z propedeutyki kompozycji. W kadencji 2012-2016 pełnię funkcję prodziekana Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki. W roku akademickim 2010/11 prowadziłem klasę

kompozycji w Keimyung University w Daegu, Korea Południowa. Wykładałem także gościnnie na uczelniach muzycznych w Nowym Jorku (Mannes College The New School For Music, New York University), Hamburgu (Hochschule für Musik und Theater) Rzymie (Conservatorio di Musica Santa Cecilia), Cuneo (Conservatorio "G.F.Ghedini"), Stambule (Mimar Sinan University), Moskwie (Konserwatorium im. P. Czajkowskiego), Mińsku (Narodowa Akademia Muzyki) i w Siegen (Universitaet Siegen).

Moje doświadczenia studiowania na czterech uczelniach europejskich (Warszawa, Kolonia, Karlsruhe, Frankfurt am Main) staram się przekazywać w pracy ze studentami. To otwartość mojego głównego profesora Marcina Błazewicza sprawiła, iż postanowiłem uzupełnić moją edukację za granicą, poznać techniki nauczania kompozycji w Niemczech, zetknąć się z innym środowiskiem muzycznym i spojrzeć na własną twórczość z szerszej perspektywy. Praca ze studentami kompozycji jest zadaniem trudnym, gdyż profesor bierze odpowiedzialność za młodego, nieukształtowanego estetycznie i warsztatowo adepta sztuki kompozytorskiej. Prowadząc zajęcia z kompozycji zawsze staram się szeroko analizować zagadnienia kompozytorskie wskazując różne rozwiązania, odsyłam do twórczości już uznanych twórców, tak aby młody człowiek miał jak najbardziej skróconą drogę do tworzenia dzieł oryginalnych, aby mógł odstawić na dalszy plan aspekty czysto techniczne i skupić się na odnajdywaniu wartości wyższych w swojej twórczości: własnym języku dźwiękowym i zagadnieniach filozoficzno-estetycznych.

Jako wykładowca instrumentacji, jednego z najważniejszych przedmiotów w nauczaniu kompozycji, skupiam się na zaznajomieniu studenta z tak żywym i plastycznym wieloosobowym organizmem wykonawczym, jakim jest orkiestra. Pierwsze próby instrumentowania odbywają się na mniejsze składy wykonawcze, i połączone są z zagadnieniami instrumentoznawstwa. Po tym wprowadzeniu następuje faza instrumentacji w ujęciu historycznym: na warsztat biorę utwory fortepianowe Mozarta, Beethovena, Brahmsa, Schumanna, Czajkowskiego, Skriabina i Prokofiewa, które następnie orkiestrowane są przy użyciu środków użytych w partyturach tychże twórców. Ważnym elementem jest zwracanie uwagi na zachowanie odpowiedniego balansu pomiędzy grupami instrumentalnymi, odpowiednie nimi dysponowanie w zależności od stylu epoki, zwracanie uwagi na odpowiednie zbalansowanie materiału w poszczególnych grupach – szczególnie w miejscach *tutti*, tak różnie orkiestrowanych przez twórców. Ostatnim etapem zajęć z instrumentacji jest instrumentacja dzieł XX wieku, tutaj ważne jest określenie stylu w jakim student zamierza wykonać zadanie i przedyskutowanie z nim dróg dojścia do osiągnięcia danego rezultatu, wskazanie najwłaściwszych przykładów. Instrumentacja w moim mniemaniu, po otrzymaniu najważniejszych wiadomości z dziedziny instrumentoznawstwa i łączenia grup instrumentów oraz podstawowych wiadomości o stylu kompozytora lub epoki, jest zadaniem czysto kompozytorskim, podczas wykonywania którego należy uruchomić wyobraźnię i myślenie przestrzenne o orkiestrze, tak by osiągnąć nieskomplikowanymi rozwiązaniami pełnię brzmienia. Wykłady z instrumentacji opieram także na moim doświadczeniu w pracy z orkiestrą. Miałem szczęście mieć wykonania dzieł przez Narodową Orkiestrę Symfoniczną Polskiego Radia, Orkiestrę Akademii Beethovenowskiej, Polską Orkiestrę Radiową, Orkiestrę Warszawskiej Opery Kameralnej, Orkiestry Filharmonii: Poznańskiej, Gorzowskiej, Kaliskiej, Śląskiej, Szczecińskiej, Częstochowskiej, Orkiestrę Kameralną Filharmonii Narodowej, Aukso, Amadeus i in. Praca z tak znakomitymi zespołami pozwoliła mi na sprawdzenie i skorygowanie wielu pomysłów instrumentacyjnych, a rozmowy z dyrygentami uświadomiły mi

ważność precyzyjnego zapisu partytury. Doświadczenia te zbierane przeze mnie latami staram się także przekazywać moim studentom.

Ciekawym doświadczeniem dla mnie jest prowadzenie zajęć z propedeutyki kompozycji dla studentów klawesynu i organów według mojego autorskiego planu zagadnień. Jako absolwent klasy organów znam literaturę organową, co pomaga mi w odpowiednim podejściu do studentów. Przedmiot ten jest kontynuacją kontrapunktu z fugą – zbioru najważniejszych wiadomości w zakresie kontrapunktu ścisłego i swobodnego, a także komponowania w systemie dur-moll. Na zajęciach z propedeutyki kompozycji staram się przekazywać wiedzę z zakresu współczesnych technik kompozytorskich w korelacji ze znaną u studentów muzyką skomponowaną na organy lub klawesyn, co pozwala osiągać pozytywne efekty. Zapoznaję organistów i klawesynistów z przykładami muzyki współczesnej, gdzie język dźwiękowy często oparty jest na nieznanym im technikach kompozytorskich. Zachęcam studentów do praktycznej realizacji swoich dzieł na zajęciach z kameralistyki – wtedy następuje rzeczywista konfrontacja partytury z żywymi wykonawcami, co następnie możemy przeanalizować na zajęciach.

Prowadzone przeze mnie wykłady ze współczesnych technik kompozytorskich dla studentów kompozycji i teorii muzyki oparłem na programie realizowanym przez wykładowców UMFC w przeszłości. Zajęcia te prowadzę już od pięciu lat. Jeśli chodzi o tematykę, to poruszam podstawowe zagadnienia związane ze sztuką kompozytorską od umownego „końca” systemu dur-moll (Wagner *Tristan und Isolde*), przez techniki kompozytorskie: m.in. dodekafonię, punktualizm, serializm, język Oliviera Messiaena, minimalizm, aleatoryzm, sonoryzm, muzykę elektroniczną po *Klanggestalt* Yorka Höllera czy estetykę Arvo Pärta i Thomasa Adęsa. Zdaję sobie sprawę, iż wykłady te antycypują seminarium o tej samej nazwie w dalszym etapie edukacji, dlatego staram się przedstawiać wybrane tematy w sposób podstawowy, a zarazem obrazowy i praktyczny, przy użyciu partytur, nagrań, a także filmów przedstawiających sylwetki i przybliżające estetykę danych twórców.

EDUKACJA I DZIAŁALNOŚĆ ARTYSTYCZNA

Moją działalność artystyczną dzielę na sferę związaną z komponowaniem oraz na wykonawstwo muzyki organowej.

Obecnie w mojej działalności przeważa praca kompozytorska, od kilku już lat tworzę wyłącznie na zamówienia konkretnych instytucji oraz wykonawców, co wiąże się ze staraniami w dotrzymywaniu terminów oddania materiałów oraz dyscypliną i planowaniem pracy nawet na kilka lat na przód.

Moja przygoda z kompozycją rozpoczęła się jeszcze w Szkole Muzycznej II st. im. I. J. Paderewskiego w Koninie, gdzie uczyłem się gry na organach, a także improwizacji, która miała niebagatelny wpływ na mój rozwój muzyczny. Od prób spisywania improwizacji rozpocząłem myślenie o poważnym traktowaniu komponowania. W moich działaniach utwierdzali mnie moi nauczyciele harmonii oraz dyrygent chóru i orkiestry szkolnej – również kompozytor. Ważne okazały się także pierwsze sukcesy na konkursach kompozytorskich, m. in. I nagroda na konkursie *Patri Patriae* w Katowicach, gdzie w jury zasiadli: Wojciech Kilar, Eugeniusz Knapik, Aleksander Lasoń. Ważnym elementem mojej edukacji organowej były wyjazdy na

Conversatorium Organowe w Legnicy, gdzie miałem sposobność poznać wielu znakomitych twórców: Stanisława Moryto czy znanego mi z wielu kompozycji organowych, które miałem w repertuarze – Mariana Sawę. Studia w warszawskiej uczelni muzycznej rozpocząłem w klasie organów prof. Andrzeja Chorościńskiego, aby po roku rozpocząć równoległe studia kompozycji w klasie prof. Marcina Błażewicza. Okres studiów wspominam jako czas wypełniony pracą, ale także przeżywaniem i poznawaniem sztuki poprzez bywanie w filharmonii, operze, teatrach czy muzeach, do czego niezmiernie zachęcał mnie mój mistrz kompozycji. Nowe miasto, jakim była Warszawa, było dla mnie bardzo inspirujące, a wydarzenia artystyczne, w których brałem udział jako odbiorca ukształtowały mój gust.

W okresie studiów skupiałem się głównie na twórczości kameralnej, w której pracowałem nad moim warsztatem: budowaniem formy, instrumentacji, tworzeniem języka dźwiękowego, harmonii. Budujące były zdobywane przeze mnie laury na kilkunastu konkursach kompozytorskich, jednak najważniejsze okazały się organizowane siłami studenckimi wykonania utworów, wnoszące największy wkład w mój rozwój jako twórcy. Jednak od zawsze moim największym marzeniem było tworzenie na orkiestrę, w której tworzywie widzę najwięcej możliwości kolorystycznych. Niezależność wszystkich muzyków uwalnia wyobraźnię i pozwala na nieskrępowaną twórczość.

W roku akademickim 2006/07 studiowałem w Hochschule für Musik w Kolonii, kompozycję w klasie prof. Yorka Höllera, instrumentację u prof. Krzysztofa Meyera, muzykę elektroniczną u prof. Hansa Ulricha Humperta, organy w klasie prof. Johanneses Gefferta, w ramach wymiany międzyakademickiej Erasmus. Studia u wybitnego kompozytora, twórcy własnego systemu i języka dźwiękowego *Klanggestalt* – Yorka Höllera, zaszczepiły u mnie podejście strukturalne do przyszłych utworów. Inspirujące jest w *Klanggestalt*, iż z tego samego zbioru dźwięków można uzyskać zupełnie różne rezultaty, używając tej samej techniki kompozytorskiej można dość do bardzo różniących się od siebie rozwiązań brzmieniowych.

Macierzystą Alma Mater ukończyłem w roku 2008 dwoma dyplomami z kompozycji oraz gry na organach, a na wniosek Senatu Uczelni w roku 2010 zostałem nagrodzony Medalem *Magna cum Laude* – przyznawanym najwybitniejszym absolwentom, których działalność artystyczna wykracza poza ramy wymagań procesu dydaktycznego.

W latach 2008-2010 studiowałem podyplomowo w klasie prof. Wolfganga Rihma w Hochschule für Musik w Karlsruhe. Było to zwieńczenie moich studiów kompozytorskich u jednego z najbardziej cenionych współczesnych twórców niemieckich, od którego najwięcej dowiedziałem się o filozoficznym podejściu do tworzywa dźwiękowego. Studia te ukończyłem z dyplomem *Konzertexamen* – najwyższym dyplomem w dziedzinie kompozycji w niemieckim systemie edukacji. Jak już wspomniałem wcześniej: w roku 2010 obroniłem doktorat na macierzystej uczelni.

W roku akademickim 2012/13 studiowałem na kierunku *muzyka współczesna* w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Frankfurt am Main jako stypendysta Internationale Ensemble Modern Akademie. Miałem wówczas okazję współpracować z członkami zespołu Ensemble Modern oraz studentami-wykonawcami Internationale Ensemble Modern Akademie, czego efektem były dwa zamówione i prawykonane utwory kameralne.

W latach 2011-2013 otrzymałem w drodze konkursowej stypendium Deutsche Bank Stiftung, które

obejmowało udział w przedstawieniach operowych różnych miast niemieckich, a także w Paryżu, Bazylei, Edynburgu i Aix-en-Provence. Spotkania te w grupie reżyserów operowych, kompozytorów, scenografów, dramaturgów i dyrygentów związane były z poznawaniem pracy teatrów operowych i pracujących tam osób. Projektem finałowym stypendium było zamówienie złożone u mnie przez Deutsche Oper Berlin na dwie opery kameralne, których premiery odbyły się 20 czerwca 2014. Udział w tym programie pozwolił mi na poznanie wielu wartościowych osób związanych z przemysłem operowym, a zawiązana współpraca jest kontynuowana, wymieniając chociażby reżyserkę operową Margo Zalite, z którą w grudniu 2015 zaprezentowałem pełnospektaklową i pełnoobsadową operę *Orphée - tragedie lyrique en musique* w Warszawskiej Operze Kameralnej.

W latach 2007-2010 byłem objęty programem promocyjnym "Młodzi kompozytorzy w hołdzie Fryderykowi Chopinowi" Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego, który polegał na przybliżaniu twórczości młodych kompozytorów szerokiemu gronu odbiorców. Na kilkudziesięciu koncertach zostały wykonane moje kompozycje, a zwieńczeniem projektu było wydanie monograficznej płyty *Dariusz Przybylski – Works for Orchestra* (DUX), zawierającej kompozycje orkiestrowe oraz koncerty.

W roku 2009 zostałem zaproszony w charakterze *composer in residence* do Mittersill (Austria) – Komponisten Forum Mittersill kofoimi, w roku 2010 do Bad Ischl (Austria) – International Composers' Academy, a w roku 2012 do Niżnego Nowgorodu (Rosja) – Scratch-Cantatas Festival. W sezonie 2012/13 byłem *kompozytorem-rezydentem* berlińskiego zespołu wokalnego Phönix16, który to zespół wydał w roku 2014 podwójny album CD w wydawnictwie DUX zawierający utwory *Passio* (2013), *Miserere* (2008) i ... *et desiderabunt mori...* (2008) na 12 głosów a cappella. W roku 2015 wydawnictwo DUX opublikowało album *Songs and Piano Works* - zawierający moje cykle pieśni i utwory fortepianowe. Ponadto moje kompozycje znalazły się na siedmiu płytach *Kronikach Dźwiękowych Warszawskiej Jesieni* oraz na 19 albumach CD wydanych przez DUX, Sarton, Polmic i in. W sezonie artystycznym 2015/16 jestem *kompozytorem-rezydentem* Filharmonii Gorzowskiej.

Moje utwory wykonywane były przez takie orkiestry, jak: Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej, Polska Orkiestra Radiowa, Orkiestra Deutsche Oper Berlin, Orkiestra Kameralna Filharmonii Narodowej, Sinfonia Iuventus, Orkiestry Filharmonii: Poznańskiej, Gorzowskiej, Kaliskiej, Śląskiej, Gorzowskiej, Szczecińskiej, Częstochowskiej, Neo Philharmonic Orchestra (Jinju, Korea Płd.), orkiestry kameralne: Aukso, Amadeus, Leopoldinum.

Miałem okazję współpracować z dyrygentami takimi, jak: Jacek Kasprzyk, Szymon Bywalec, Marek Moś, Michał Klauza, Ulrich Grosser, Jerzy Salwarowski, Adam Kłoczek, Seongtaek Hong, Rudiger Bohn, Timo Kreuser, Henryk Tritt, Daniel Synowiec, Vladimir Baidov, Jakub Chrenowicz, Vimbay Kaziboni, Martin Nagashima-Toft, Piotr Borkowski, Anna Duczmal-Mróz, Maciej Tworek, Massimiliano Caldi, Bassem Akiki, Daniel Raiskin, Jean-Paul Dessy, Jiri Petrdlik, Przemysław Fiugajski, Nicholas Cleobury, Maja Metelska, Monika Wolińska, Paweł Kotla.

Moje utwory kameralne wykonywały zespoły: TWOgether Duo (Warszawa), ensemble:hoersinn (Muenster), creation ensemble (Kolonja), an_Arche NewMusicEnsemble (Poznań), Scontrì Ensemble (Warszawa), The European Saxophone Ensemble (Bruksela), flute o'clock (Warszawa), Nostri Temporis

Ensemble (Kijów), European Workshop for Contemporary Music (polsko-niemiecki), MS3 Baroque Ensemble, Cartoon Saxophone Ensemble (Amsterdam), Morpheus Saxophone Quartet (Warszawa), Vokalensemble PHOENIX16 (Berlin), Chór Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Szczeciński Kwartet Smyczkowy Vigoroso, Baltic Neopolis Quartet (Gdańsk), NeoQuartet (Gdańsk), Kwartet smyczkowy OPIUM (Warszawa), Yo String Quartet (Jekaterinburg), Aube Flute Duo (Japonia), Randstad Modern Players (Rotterdam), Ensemble of the soloists Classic-Avantgarde (Mińsk), International Ensemble Modern Academy (Frankfurt am Main), GAMensemble (Moskwa), Kwartludium (Warszawa), Fluent Ensemble (Warszawa), VERGE Ensemble (Washington), Hob-Beats Percussion Duo (Warszawa), Kwadrofonik (Warszawa), Hashtag Ensemble (Warszawa), Musiques Nouvelles (Bruksela), Ladie Saxophone Quartet (Zagrzeb).

Soliści, z którymi współpracowałem bezpośrednio przy tworzeniu dzieł to: fleciści Jadwiga Kotnowska, Ewa Liebchen, Karolina Balińska, Rafał Żółkoś, klarnecista David Campbell, trębacz Lubomir Jarosz, perkusista Leszek Lorent, pianiści Marek Bracha, Daniel Brylewski. Maciej Piszek, Piotr Kopczyński, skrzypkowie Patrycja Piekutowska, Janusz Wawrowski, wiolonczeliści Magdalena Bojanowicz, Dominik Połoński, Mariusz Wysocki, saksofoniści Paweł Gusnar, Wojciech Psiuk, Piotr Wysocki, Cezariusz Gadzina, akordeoniści Maciej Frąckiewicz, Paweł Janas, organiści Jan Bartosz Bokszczanin, Jarosław Wróblewski, Andrzej Chorościński, śpiewacy Urszula Kryger, Maciej Nerkowski, Łukasz Hajduczenia, Iwona Sobotka, Wojtek Gierlach, Alexander Pinderak, Łucja Szablewska. Jan Jakub Monowid, Barbara Zamek, Robert Gierlach i in. Ponadto wykonywali moje utwory liczni soliści, których spis znaleźć można w dziale *koncerty* mojego życiorysu.

Moje utwory prezentowane były na takich festiwalach, jak: Warszawska Jesień (koncerty towarzyszące Koła Młodych ZKP), Anima Mundi w Kielcach, Musica Moderna w Łodzi, Musica Polonica Nova we Wrocławiu, Chopin. Transgresje w Warszawie, Międzynarodowe Forum Perkusyjne w Żaganiu, Sounds Between w Poznaniu, Kolory Polski w Łodzi, Susa Festival w Naestved (Dania), Muzyka na szczytach w Zakopanem, Nordalia w Katowicach, Sanggeun w Jinju (Korea Płd.), contem.ucha w Łodzi, Międzynarodowy Festiwal Akordeonowy w Wilnie, Automno Musicale Caserta w Capua (Włochy), Festiwal Prawykonń w Katowicach, Świętokrzyskie Dni Muzyki w Kielcach, Światowe Dni Muzyki ISCM w Visby i Vaxjo (Szwecja), Zagrzebiu (Chorwacja) i Wrocławiu, Giardini di Luglio w Rzymie, Festiwal Muzyki Polskiej w Krakowie, Międzynarodowe Warsztaty Instrumnetów Dętych w Szczecinku, Festiwal im. Adama Didura w Sanoku, Kontrasty we Lwowie, January Music Nights w Brześciu (Białoruś), Generacje w Warszawie, Festiwal Muzyki Pasyjnej i Paschalnej w Poznaniu, International Saxophone Week w Amsterdamie, Sacrum non Profanum w Trzemeszynie, Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Krasnobrodzie, Scratch Cantatas Festival w Niżnym Nowogrodzie (Rosja), Musica Sacra we Wiedniu, NeoArte w Sopocie, Gorzowski Festiwal Muzyki Współczesnej w Gorzowie Wlkp., Magister Ludi Festival w Moskwie, Provinzlaerm w Eckernförde (Niemcy), Poznańska Wiosna Muzyczna, Międzynarodowe Dni Kompozytorów Krakowskich, Crossdrumming Festival w Warszawie, Międzynarodowy Festiwal Organowy w Szczecinie, Gaudeamus Muziekweek w Uterchie, Muzyczne Przestrzenie w Koninie, Voix Nouvelles w Royaumont (Francja), Melos-Ethos w Bratysławie, Gdański Festiwal Muzyczny, KODY w Lublinie, Warszawskie Spotkania Muzyczne.

Ponadto moje utwory wykonywane były na koncertach niebędących częścią festiwali muzycznych w takich miejscach jak, m. in.: Royal Festival Hall w Londynie, Katedra w Kolonii, Filharmonie: Moskiewska,

Mińska, Lwowska, Witebska, Narodowa w Warszawie, Poznańska, Gorzowska, Śląska, Łódzka, Wrocławska, Olsztyńska. Pelen wykaz znajduje się w zakładce *koncerty* mojego życiorysu.

Zrealizowałem zamówienia kompozytorskie dla takich zespołów i instytucji, jak: Deutsche Oper Berlin, Warszawska Opera Kameralna, Filharmonia Poznańska, Filharmonia Kaliska, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia i Europejskie Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego, Związek Kompozytorów Polskich, Zamek Królewski w Warszawie, DUX Recording Producers, Internationale Ensemble Modern Akademie, zespół wokalny PHOENIX16 (Berlin), Wiener Glassharmonika Duo, hoersinn:ensemble (Muenster), Creation Ensemble (Kolonja), Scontri Duo (Warszawa), TWOgether Duo (Warszawa), Fluent Ensemble (Warszawa), flute o'clock duo (Warszawa), European Saxophone Ensemble (Bruksela), Kwartludium (Warszawa).

Ważnym elementem mojej pracy kompozytorskiej jest współpraca z wydawcami nutowymi i wytwórniami płytowymi. Od roku 2008 moje utwory wydawane są w berlińskim wydawnictwie Verlag Neue Musik, kilka pojedynczych kompozycji znalazło się w katalogach wydawnictw PWM w Krakowie, Pro Organo w Warszawie, Butz Verlag w Bonn. Wydawnictwa fonograficzne, z którymi współpracuję to DUX (dotychczas ukazały się trzy albumy monograficzne, wydanie czwartego z utworem symfonicznym i koncertami instrumentalnymi nagrany przez Narodową Orkiestrę Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, planowane jest na rok 2016). Ścisłe współpracuję z Requiem Records – niezależną wytwórnią działającą na rynku od 20 lat, w której od lipca 2014 jestem kuratorem OPUS SERIES – linii wydawniczej poświęconej szeroko pojętej poważnej muzyce współczesnej. Pierwsze pięć albumów miało swoją premierę 11 kwietnia 2015, znajdują się na nich utwory 20 kompozytorów tworzących w Polsce.

Brałem udział w charakterze członka jury w następujących konkursach kompozytorskich: *Konkurs Kompozytorski im. Zygmunta Mycielskiego* (Warszawa, 2013, 2014), *Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski podczas 17th Days of spiritual music Cro Patria 2013* w Splicie, Chorwacja, *II Ogólnopolski Konkurs Kompozytorski im. Piotra Perkowski* – Toruń 2014. W kwietniu 2016 zostałem zaproszony jako członek jury *IV Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego* organizowanego przez Filharmonię Gorzowską.

Moja działalność na polu interpretacji muzyki organowej skupia się w ostatnich kilku latach na tworzeniu autorskich projektów kompozytorskich, w których biorę udział jako wykonawca oraz na interpretacji muzyki najnowszej. W latach 2006-08 i 2011, podczas 4 edycji moich projektów związanych z koncertami Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich towarzyszących festiwalom *Warszawska Jesień* zostało prawykonanych 29 utworów młodych kompozytorów z 7 państw europejskich i Korei Południowej. W roku 2007 powstał utwór wieloczęściowy *Missa Solemnis 2007* przeznaczony na 3 głosy, kwartet smyczkowy i organy, zaś w roku 2011 inspiracją dla kompozytorów stały się wybrane fragmenty z *Odysei* Homera. Wynikiem był poemat organowy *Organ Odyssey* ponownie zaprezentowany z recytacjami pomiędzy kompozycjami w Poznaniu, Lwowie, Witebsku, Brześciu i Eckernförde.

Łącznie prawykonałem 16 utworów solowych oraz 19 utworów kameralnych, w tym 5 utworów skomponowanych na festiwal Musica Polonica Nova 2014 we Wrocławiu, a przeznaczonych na organy Hammonda i zespół Kwartludium w składzie: skrzypce, klarnet, fortepian, perkusja.

W roku 2008 podczas inauguracji nowych organów w Katedrze w Olsztynie dokonałem prawykonania 7

utworów K. Pendereckiego w transkrypcjach organowych dla dwóch wykonawców. Transkrypcje te dokonane zostały przeze mnie oraz niemieckiego organistę i dyrygenta Ulricha Grossera.

Jako organista występowałem na festiwalach, m.in.: Musica Polonica Nova (Wrocław, 2014), Conversatorium Organowe (Legnica, 2014), Internationales Festival Provinzlärm (Germany, Eckernförde, 2013), Stockhausen Kurse 2013 (Kuerten), January Music Nights Festival (Brześć, 2012, 2013), Festiwal Muzyki Pasyjnej i Paschalnej (Poznań, 2012), International Festival Contrasts (Lwów, 2011), Anima Mundi (Kielce, 2010), Gotland Orgeldagar (Visby, Szwecja, 2007 i 2008), The International Organ Festival of Westphalia-Lippe (Munster, 2008), "Dialogi" International Festival (Mińsk, 2007), Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej w Świętej Lipce, (2008), Warszawska Jesień (Koncerty Koła Młodych ZKP, 2006-08), Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej w Świętej Lipce (2008), Międzynarodowy Festiwal Musica Sacra (Warszawa, 2005), Międzynarodowe Wieczory Muzyki Organowej i Kameralnej w Kłodzku (2004), Mikołowskie Dni Muzyki (2005), Międzynarodowe Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich (2006), Pasymskie Dni Muzyki (2006).

Jestem laureatem konkursów organowych: w 2001 otrzymałem II nagrodę (I nie przyznano) oraz Nagrodę Specjalną Mariana Sawy na IV Konkursie Polskiej Muzyki Organowej XX Wieku w Legnicy, w 2005 – Główną Nagrodę na VI Konkursie Muzyki XX i XXI wieku dla Młodych Wykonawców w Warszawie zorganizowanym przez Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej (polska sekcja ISCM).

ZAKOŃCZENIE

Mogę z całą pewnością stwierdzić, iż praca w dziedzinie sztuki – muzyce jest moją pasją, a moim nadrzędnym celem jako artysty jest ukazywanie odbiorcom nieznanym im perspektyw spojrzenia na otaczający ich świat, rozbudzenia wrażliwości na piękno, zwrócenie uwagi na emocje przekazywane poprzez sztukę. Jestem przekonany, iż moja działalność na różnych polach związanych z muzyką naszych czasów uzupełnia się, a moja praca służy społeczeństwu. Wierzę w siłę autorytetu budowanego za pomocą wiedzy i osiągnięć artystycznych. Jest to potrzebne w tak indywidualnym sposobie pracy ze studentem kompozycji, który potrzebuje widzieć wzór artystyczny oraz moralny w swoim mistrzu. Do tego dążę każdego dnia pracy, gdy zasiadam do partytury, wykonuję muzykę organową czy prowadzę zajęcia na uniwersytecie.

